

níkům W-ovi a J-ovi a zodpovídal by za násilí spáchané na W-ovi s hlediska dalšího zločinu § 98 písm. a) tr. zák. Neboť námitka ani jinak neobstojí. Není zákonného ustanovení, jež by činilo vrchnostenskou povahu zřízenců obecního úřadu (členů civilní stráže) — v § 68 tr. zák. výslovně stanovenou — závislou na nošení určitého šatu (odznaku) neb omezovalo ji na dobu, po kterou konají bezpečnostní službu podle rozvrhu práce mezi jednotlivé členy bezpečnostní stráže téže obce. Okolnost, že strážník jest z důvodu nutného zotavení se pro určitou dobu sprostěn z povinnosti k výkonu bezpečnostní služby, nezbavuje ho ani práva, ani povinnosti, by se sám i v této době — zejména při postřehnutí trestných činů i z vlastního podnětu — uvázel v úkony bezpečnostní služby, jež jest jeho trvalým povoláním a náleží mu tudíž kdykoliv; činí-li tak, požívá po dobu těchto úkonů zvláštní ochrany §§ 68, 81 tr. zák., je-li poznání, že jde o strážníka konajícího službu, — sprostředkované zpravidla již služebním stejnokrojem — osobě úkonem dotčené sprostředkováno jiným způsobem; to se však podle výslovného a stížností nenapadeného předpokladu rozsudku stalo tím, že se strážník W-e stěžovateli legitimoval, ještě než proti němu zakročil. Jiných výtek nebo námitek stížnost proti oné části rozsudku neuplatňuje a bylo ji proto ohledně zločinu § 81 tr. zák. zamítnouti.

Výrok o přestupku § 516 tr. zák. napadá stížnost po stránce právní, uplatňujíc právem názor zrušovacím soudem opětovně, zejména i v nálezu čís. 2698 sb. n. s. vyslovený, že smilným jest jen jednání, které — dotýkajíc se pohlavní sféry — buď prýští z podrážděnosti pohlavního chtíce nebo směřuje k podráždění, po případě k jakémusi ukojení pohlavního pudu pachatele nebo osoby jiné. Mladická bujnost, z níž se stěžovatel podle rozsudečného zjištění nemravných doteků prsou (a tváří) děvčat dopustil, není totožnou s pohnutkou nebo s účelem, kterých jest pro pojem smilnosti třeba, aniž k některému z nich nutně poukazuje, třebaže jich také nevylučuje, jak neprávem uplatňuje stížnost. Jiných zjištění o pohnutce stěžovatelově neb účelu jím sledovaném však v rozsudku není. Byl-li skutek přes nedostatek takových zjištění, — nehledě ani k dalšímu, stížností nevytýkanému nedostatku skutkového opodstatnění zákonných známek hrubého porušení veřejné mravopoctnosti, způsobivosti skutku, vzbuditi veřejné pohoršení, a vědomí obžalovaného o této způsobivosti, o kterých se rozhodovací důvody vůbec nezmiňují — podřaděn pod ustanovení § 516 tr. zák., jest výrok ten po případě výronem nesprávného použití zákona, i bylo jej zrušiti. Zrušením této části rozsudku již pro právní mylnost odpadá nutnost zabývat se formální výtkou podle § 281 čís. 5 tr. ř., dotýkající se skutkového podkladu zrušené části výroku o vině, a stačí podotknouti, že pro výrok o vině nemá — ač stížnost bez dalšího odůvodnění tvrdí opak — významu, dopustil-li se stěžovatel nemravného jednání jen na jednom anebo na několika děvčatech.

Čís. 3414.

Veřejným úředníkem podle § 101 odst. 2 tr. zák. jest každá osoba, která na základě veřejného příkazu obstarává práce vlády; spadá sem

i obecní zřízenec (provisorní obecní sluha), třebas nebyl vzat do přísahy.

Zločin zpronevěry podle § 11 tr. zák. jest spáchán nejen veřejným úředníkem, jenž věc z důvodů jeho veřejného úřadu mu svěřenou si zadrží a přivlastní, nýbrž každou osobu, která učiní tak ohledně věcí svěřených jí z příkazu vrchnostenského nebo obecního.

(Rozh. ze dne 14. března 1929, Zm I 721/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. října 1928, jímž byl obžalovaný uznán vinným nikoli, jak žalováno, zločinem zpronevěry v úřadě podle § 181 tr. zák., nýbrž jen zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Obžalovaný byl stíhán pro zločin podle § 181 tr. zák., spáchaný tím, že jako provisorní obecní sluha v R., byv pověřen od obecního úřadu vybíráním léčebné taxy od letních hostů, ji v částce 3.517 Kč zpronevěřil, a takto zadržel a si přivlastnil věci v ceně vyšší nežli 1.000 Kč, svěřené mu z příčiny zvláštního obecního příkazu. Rozsudek uznává obžalovaného vinným jen zločinem podle § 183 tr. zák., nikoliv podle § 181 tr. zák., a bere za zjištěno, že obžalovaný zadržel a přivlastnil si vybranou dávku, kterou jako provisorní zaměstnanec obce R. vybíral od letních hostů, celkem 3.517 Kč. Podle důvodů rozsudku nejde o zpronevěru v úřadě, nýbrž o zpronevěru podle § 183 tr. zák., »ponevadž obžalovaný byl jen provisorním zaměstnancem obce a nebyl vzat do přísahy«. Z odůvodnění toho je patrné, že nalézací soud jinak by posuzoval činnost obžalovaného, kdyby byl obecním zřízencem pod přísahou, ač podle ustanovení § 101 odst. 2 tr. zák. tato okolnost není rozhodnou pro povahu úředníka jako úředníka veřejného. Rozsudek vůbec nepřihlíží k doznání obžalovaného k četnictvu, že byl pověřen obecním úřadem v R. vybíratí cizinecký poplatek od hostů a že vybranou takto částku za sebou zadržel a utratil, ač jde o skutečnost pro právní posouzení případu rozhodnou. Vždyť zločin zpronevěry podle § 181 tr. zák. jest spáchán nejen veřejným úředníkem, jenž věc z důvodů jeho veřejného úřadu mu svěřenou si zadrží a přivlastní, nýbrž každou osobou, která učiní tak ohledně věcí svěřených jí z příkazu vrchnostenského neb obecního. Veřejným úředníkem jest podle § 101 odst. 2 tr. zák. každá osoba, která na základě veřejného příkazu obstarává práce vlády. Rozsudek ponechává nepovšimnutou skutečnost, zda a kým byl obžalovaný zmocněn onu dávku vybíratí, zda šlo o dávku sloužící k hrazení výdajů soukromé osoby nebo společnosti (okrašlovací spolek a pod.), či o dávku obecní, jejíž vybírání na základě platného obecního usnesení jest obstaráváním práce vlády. Právem proto zmateční stíž.

nost uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a), správně čís. 10 tr. ř. Poněvadž rozsudek, jak doličeno, nezjišťuje zákonné známky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, bylo odůvodněné zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a věc podle § 288 čís. 3 tr. ř. vrátiti soudu prvě stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 3415.

Úplatkářství (zákon ze dne 3. července 1924, čís. 178 sb. z. a n.).

Účelem ustanovení, podle něhož jest přečin § 3 čís. 3 zákona dokonán již pouhým přijetím úplatku, jest zabrániti již pouhému nebezpečí, jež — byť jen stupněm vzdálenějším — hrozí právnímu statku ryzího výkonů veřejných úřadů a služeb ze skutečnosti, že osoba, jež má (skutečně nebo domněle) vliv na činitele v úvahu přicházející, působí z pohnutí úplatku na činitele ty uplatňováním onoho vlivu v ten směr, by se v úvahách (má-li býti smlouva uzavřena a jak) neřídily výhradně hledisky věcnými.

Použití vlivu není složkou objektivní, nýbrž jen složkou subjektivní skutkové podstaty; stačí, že uplatňování vlivu na veřejného činitele bylo předpokládáno, zamýšleno, netřeba, by pak skutečně došlo k jeho uplatnění.

O zákonné náležitosti, že jde o prospěch nikoliv nepatrný jest uvažovati — bez ohledu na rozsah, nákladnost a výsledek činnosti příjemce úplatku — výhradně s hlediska hodnoty úplatku o sobě, při čemž jest přihlížeti k okolnostem případu, zejména k pokleslé hodnotě peněz, k drahotným a ostatním poměrům.

Má-li býti v úplatku shledán prospěch nepatrný, má býti pouhým příznakem vděčnosti za ochotu příjemcovu, projevem uznání, nikoliv odměnou za předpokládanou činnost příjemce, ani podílem na docílených jím výhodách pro dárce úplatku; hodnota úplatku musí se zdáti nezávadnou (obvyklou) i širší veřejnosti, nikoliv jen účastněným osobám.

(Rozh. ze dne 14. března 1929; Zm I 771/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 20. listopadu 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 3 čís. 3 zákona ze dne 3. července 1924, čís. 178 sb. z. a n.

Důvody:

Vývody zmateční stížnosti, jež uplatňuje důvod zmatečnosti podle čís. 9 přesněji čís. 9 písm. a) § 281 tr. ř., lze shrnouti v námitku, že souzeným skutkem není skutková podstata přečinu, který v něm rozsudek shledává, splněna, protože a) není zjištěno, že obžalovaný užil svého vlivu u veřejného činitele, jemuž příslušelo rozhodnouti o prodloužení pachtovní smlouvy, kterého se domáhala osoba, již byl obžalovaný upla-